

Zaliczka na prenumeratę roczną 350 mk.

Ogłoszenia drobne za wiersz lub jego miejsce 10 mk., za szpalte 250 mk., za stronę 500 mk.

DZIENNIK

URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO.

Redakcja i Administracja: Białystok Urząd Wojewódzki Pałac Branickich.

Ogłoszenia, obwieszczenia, odezwy, zawiadomienia, komunikaty, uchwały, rozkazy, ect. władz cywilnych i wojsk. oraz instytucji społecznych i użyteczności publicznej przyjmuje się bez zastrzeżeń,—od osób prywatnych zaś tylko takie ogłoszenia, które wynikają ze stosunków tychże do wymienionych władz i instytucji, względnie o ile mają dobro lub interes ogółu na celu.

Wykaz treści na końcu dziennika.

Od redakcji:

Według art. 3 ustawy z 4 lutego 1921 r. Dz. P. P. № 16 poz. 92 przyłączono do województwa Białostockiego dalsze trzy powiaty, a to powiat Grodzieński, Wołkowyski i Białowieski (z tego ostatniego wyłączono gminy Płowce, Wierzchowice, Dmitrowice i Dworce, które wróciły do powiatu Brzeskiego, województwa Poleskiego).

Obecnie składa się więc województwo Białostockie z następujących 15 powiatów:

Augustów, Białowieża, Białystok, Bielsk, Grodno, Kolno, Łomża, Ostrow, Ostrołęka, Sejny, Sokółka, Suwałki, Szczuczyn-Grajewo, Wysoko-Mazowieckie i Wołkowysk.

I.

Przepisy Organizacyjne.

I.

Instrukcja dla Wojewódzkich Okręgowych Dyrekcji Robót Publicznych.

(Rozporządzenie Ministerstwa Robót Publicznych z dn. 11 lutego 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych).

W myśl art. 41. rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. (Dz. Ust. R. P. z 1919 r. Nr. 90 poz. 490) i na zasadzie art. 3 ustawy tymczasowej z dnia 2-go sierpnia 1919 r. (Dz. Praw z 1919 r. Nr. 65 poz. 395) w związku z ustawą z dnia 28 kwietnia 1919 r. (Dz. Praw z 1919 r. Nr. 39 poz. 283) zarządzam w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, co następuje.

§ 1.

Władzą administracyjną II-giej instancji dla spraw przekazanych Ministerstwu Robót Publicznych w obrębie Województwa jest na zasadzie art. 3 ust. 1 ustawy tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji [Dz. Pr. z 1919 r. Nr. 65. poz. 365) Województwo, w skład którego wchodzi Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych.

Wojewoda jest organem zarządzającym, orzekającym, rozstrzygającym lub wnioskującym, w powyższym zakresie i odpowiedzialnym wykonawcą zleceń Ministerstwa Robót Publicznych.

§ 2.

Sprawy w zakresie działania administracji technicznej załatwia Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych.

Na czele Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych stoi Okręgowy Dyrektor Robót Publicznych, mianowany przez Ministra Robót Publicznych.

§ 3.

Okręgowemu Dyrektorowi Robót Publicznych pozostawia Wojewoda na zasadzie powołanego wyżej art. 3 ustęp 2 ustawy tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. następujące sprawy do samodzielnego załatwienia:

a) ustalanie warunków budowy w ramach ogólnych przepisów, wydanych przez Ministerstwo Robót Publicznych, rozpisywanie konkursów na zezwolone roboty,

b) zarządzenie rozpoczęcia budowli, zatwierdzonych przez Ministerstwo, a w wypadkach nagłych mniejszych budowli samodzielnie w granicach zatwierdzonych kredytów,

c) kierownictwo wykonawczą służbą techniczną, kontrola i nadzór ogólny nad robotami,

d) zatwierdzanie projektów szczegółowych w ramach projektu generalnego, względnie zatwierzonego programu budowy.

e.) zatwierdzanie operatów wykonawczych robót,
f.) opracowanie i przedstawianie Ministerstwu Robót Publicznych sprawozdań technicznych i finansowych,
g.) dysponowanie dozwolonymi kredytami, asygnowanie tych kredytów podwładnym urzędom, ewidencja tych kredytów i wydatków, zestawianie zamknięć rachunkowych,

h.) sprawdzanie rachunków budowy i ewidencje funduszków budowlanych, oraz własności państwowej w budynkach, gruntach i innych nieruchomościach i ruchomościach, należących do zarządu wodnego, drogowego i budownictwa lądowego, o ile do zarządu niemi nie jest powołany inny urząd państwowy,

i.) kierownictwo pomiarami kraju, wydawnictwo map katastralnych,

j.) statystyka z dziedziny spraw należących do zakresu działania Ministerstwa Robót Publicznych,

k.) nadzór nad działalnością organów samorządowych w sprawach technicznych,

l.) wszelkie inne sprawy technicznej administracji, nie dotyczące się wykonywania ustaw i przepisów wobec osób trzecich, przyznawania im pewnych praw lub nakładania obowiązków.

Za załatwianie tych spraw jest Dyrektor wyłącznie odpowiedzialny.

§ 4.

Sprawy, w których chodzi o wykonywanie ustaw wobec osób trzecich oraz przyznawanie im pewnych praw lub nakładanie obowiązków, opiniuje, a w miarę możliwości przygotowuje Okręgowy Dyrektor Robót Publicznych.

Aprobata tych spraw zastrzeżona jest Wojewodzie.

§ 5.

Okręgowy Dyrektor Robót Publicznych jest bezpośrednim służbowym przełożonym personalu Dyrekcji; nadzoruje i kontroluje ten personal i jest odpowiedzialny wobec Wojewody za prawidłowy tok czynności Dyrekcji, zgodnie z instrukcjami Ministerstwa Robót Publicznych.

§ 6.

Okręgowy Dyrektor Robót Publicznych jest obowiązany do informowania Wojewody o stanie czynności Dyrekcji, o zachowaniu się i kwalifikacjach personalu oraz o stosunkach panujących w dziedzinie, objętej zakresem działania Minist. Robót Publ. Dotyczy to także spraw wymienionych w 3.

Z drugiej strony Wojewoda bez wniosku, względnie opinii Okręgowego Dyrektora Robót Publicznych nie wydaje żadnych rozporządzeń, orzeczeń ani zarządzeń z zakresu działania Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych.

§ 7.

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych posiadać będzie własną kancelarię, osobny oddział rachunkowy i gospodarczy.

§ 8.

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych posługuje się we wszystkich załatwieniach określeniem Województwo N.N., Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych. Załatwienia nie odnoszące się do spraw wymienionych w § 3. tego rozporządzenia noszą podpis Wojewoda lud za Wojewodę.

Minister Spraw Wewnętrznych

(-) Skulski

Minister Robót Publicznych

(-) Narutowicz

II.

2.

Stan służbowy Urzędu Wojewódzkiego.

VI Departament Rolnictwa i Weterynarii (uzupełnienie).

(patrz Dziennik Urzędowy Nr. 1 str. 10).

Inspektorat I:

Rolny.

Szumowicz Władysław, p. o. inspektora, VII st. st.
Kowanko Aleksander, pom. referenta VIII st. st.
Kłeczmerski Jan, p. o. referenta VIII st. st.
Bąkowska Eugenja, sekretarka, X st. st.

Inspektorat IV:

Majątków państwowych.

Jastrzębski Włodzimierz, inspektor, VI st. st.
Lewicki Eugenjusz, zastępca inspektora VII st. st.
Praczkę Stefan, sekretarz, VIII st. st.
Sztachelski Wacław, kancelista, X st. st.

Inspektorat V.

Meljoracyjny.

Siekierko Ludwik, inż. mel. VII st. st.
Sewczyk Jan, młod. technik mel. IX st. st.
Bieleszewski Henryk, rysownik X st. st.

III.

Rozporządzenia Wojewody.

3.

Rozporządzenie Wojewody w przedmiocie ustanowienia maksymalnych norm szacunkowych dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień zarządzonych przez te władze dla Województwa Białostockiego.

Na mocy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7 maja 1920 r. w przedmiocie ustanowienia maksymalnych norm szacunkowych dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień, zarządzonych przez te władze (Dz. Ust. z 1920 r. Nr. 39, poz. 236),-zarządzam aż do odwołania, co następuje:

1.

Normy dla powyższych odszkodowań wynoszą:

1) za konie:

- a) za źrebięta do 1 roku,-do 8.000 mk.
- b) za źrebięta od roku do 2 lat,-do 15.000mk.;
- c) za źrebięta od 2 do 3 lat,-do 25.000 mk.;
- d) za konie robocze 3-letnie i starsze lżejszego typu wzrostu do 143 cm.,-do 40.000 mk.;
- e) za konie robocze 3-letnie i starsze cięższego typu wzrostu do 143 cm.,-do 55.000 mk.;
- f) za konie szlachetne i uszlachetnione z udowodnionem pochodzeniem do,-80.000 mk.

2) za muły,-do 30.000 mk.;

3) za osły,-do 10.000 mk.;

- 4) za buhaje powyżej 2 lat, -do 40.000 mk.;
- 5) za woły i krowy, -do 35.000 mk.;
- 6) za jałownik od 1/2 do 2 lat, -do 16.000 mk.;
- 7) za cielęta do 1/2 roku, -do 2.500 mk.;
- 8) za owce i kozy, -do 2.500 mk.;
- 9) za jagnięta i kozłeta do 500 mk.;
- 10) za trzodę chlewną, za pud (16 kilo) żywej wagi, -do 2.000 mk.

II.

Za ogiery i klacze pełnej krwi, jak również za buhaje i krowy szlachetnego pochodzenia normy odszkodowań, wskazane w punktach 1a-f oraz w punktach 4 i 5, mogą być podwyższone o 25%, o ile właściciel przedstawi odpowiednio dowody.

III.

Z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą normy szacunkowe dla wymiaru odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych lub padłe skutkiem szczepień zarządzonych przez te władze, ustanowione dla Województwa Białostockiego rozporządzeniem z dnia 26 maja 1920 r. (Monitor Polski Nr. 131 z dnia 14 czerwca 1920 r.).

Białystok, dn. 8 lutego 1921 r.

Nr. 367/3-Weter.

Wojewoda;

w z. (—) *Kolek*.

IV.

Okólniki Wojewody, oraz Ministerstw zespolonych w Urzędzie Wojewódzkim.

A.

w sprawach ogólnoadministracyjnych i samorządowych

4.

Okólnik Nr. 424 Ministerstwa spraw Wewnętrznych w sprawie ilości przedkładanych władzy nadzorczej egzemplarzy uchwał finansowych organów samorządowych.

Zechce Pan Wojewoda niezwłocznie polecić Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i Prezydentom miast wydzielonych, aby uchwały finansowe organów samorządowych przedkładane były nadal władzy nadzorczej w trzech egzemplarzach, z których jeden pozostaje w aktach Województwa, dwa zaś egzemplarze łącznie z opinią Województwa winny być przesyłane Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

Zarządzenie to ma na celu przyspieszenie wydawania decyzji przy zatwierdzaniu tych uchwał przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, działając w dziedzinie skarbowości komunalnej w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, które również przechowuje odpisy uchwał i statutów.

Warszawa dn. 5 stycznia 1921 r.

Nr. S.F. 2502/1.

Minister

(—) *Skulski w. r.*

5.

Komunikat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie ofiar związków komunalnych na flotę polską.

Na skutek pisma Komitetu Floty Narodowej z dnia 24 grudnia 1920 r. Nr. Dz. 4/20 zechce Pan Wojewoda w Białymstoku zawiadomić przewodniczących Wydziałów Powiatowych, oraz prezydentów i burmistrzów miast, że sumy uchwalone przez poszczególne związki komunalne na polską flotę, wnosić należy do najbliższego oddziału polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej na rachunek przekazowy Komitet Floty Narodowej Nr. 5539. O wniesieniu sumy należy jednocześnie zawiadomić Komitet Floty Narodowej w Warszawie ul. Miodowa № 3 m. 11, do którego kompetencji, w myśl art. 1, 2 i 10 Ustawy z dnia 26 marca 1920 r. o Komitecie Floty Narodowej (Dz. Pr. Nr. 32 poz. 187 z r. 1920) należy: skoordynowanie działalności w zakresie utworzenia polskiej floty morskiej, a nadto stworzenie ze złożonych dobrowolnie ofiar funduszu narodowego na cele morskie, oraz zarząd i dysponowanie tym funduszem z uwzględnieniem woli ofiarodawców.

Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 19 marca r, ub. Nr. S. P. 383/13 w omawianej sprawie traci moc obowiązującą.

Warszawa dnia 8 stycznia 1921 r.

Nr. SP. 664/25.

za Ministra

(—) podpis nieczytelny.

6.

Okólnik 420 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie postępowania w sprawach o zwrot tymczasowych wsparć, udzielonych przez gminy.

Do

PP. Wojewodów, P. Komisarza Rządu na m. stoł. Warszawy, oraz Magistratu stoł. m. Warszawy.

Rozporządzenie b. niem. generał-gubernatorstwa warszawskiego z dn. 5 grudnia 1916 r. o opiece tymczasowej nad potrzebującymi wsparcia, ogłoszone w Dzien. Rozp. Jen. Gub. № 56. poz. 212, — włożyło na gminy leżące na obszarze b. gubernatorstwa warszawskiego obowiązek udzielania tymczasowego wsparcia osobom, które w czasie przebywania w granicach gminy znalazły się w położeniu uzasadniającym potrzebę wsparcia. Gminie, która udzieliła takiego wsparcia, zastrzeżono jednak prawo domagania się jego zwrotu od obowiązującego do tego „właściwego związku opieki nad ubogimi”.

Wskutek wykonania powyższego rozporządzenia powstało z czasów okupacji między poszczególnymi gminami wiele niezadowolonych sporów. Spory te opierają się głównie na okoliczności, że gmina, od której gmina udzielająca wsparcia zażądała jego zwrotu, — zwrotu tego odmawia, twierdząc, że dana osoba wsparcia nie potrzebowała, że gmina udzielająca wsparcia przed jego udzieleniem nie zasięgnęła w tej mierze opinii, względnie upoważnienia od gminy, od której zwrotu się domaga i t. d.

Z powodu nasuwających się wątpliwości co do sposobu rozstrzygnięcia tego rodzaju sporów zwracają się

do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych poszczególne Starostwa, położone na terenie b. okupacji niemieckiej z prośbą o stosowne wyjaśnienia, przyczem podnoszono także kwestję, które władze są kompetentne do wydawania w tej sprawie orzeczeń.

Celem jednolitego traktowania będących w mowie a niezafatwionych dotychczas spraw, — Ministerstwo w drodze wyjaśnienia cytowanego na wstępie rozporządzenia oraz rozporządzenia wykonawczego z dnia 5 grudnia 1919 r. Dz. Rozp. Jen. Gub. Warsz. Nr. 56. poz. 214 i z uwagi na obecną organizację władz administracyjnych, — ustala niniejszem następujące:

ZASADY POSTĘPOWANIA

I. Pod względem materialnym.

1) Do zwrotu wsparcia, udzielonego tymczasowo przez gminę w okręgu której powstała potrzeba wsparcia, obowiązana jest ta gmina, w której osoba wsparta zapisana jest jako stały mieszkaniec. Gdy ta ostatnia gmina nie może być ustalona, obowiązek zwrotu przechodzi na powiatowy związek komunalny, do którego należy gmina, która udzieliła wsparcia.

2) Warunkiem roszczenia przez gminę udzielającą wsparcia jest wyłącznie stwierdzenie okoliczności, że osoba, której udzielono wsparcia rzeczywiście go potrzebowała, względnie potrzebowała go przez cały czas, przez który wsparcie trwało.

3) Ciężar dowodu odnośnie do zaistnienia tego warunku spoczywa na gminie, która udzieliła wsparcia tylko o tyle, iż winna wykazać, że przed jego udzieleniem zarządziła dochodzenia, czy proszący o wsparcie w miejscu i w czasie wsparcia niema dostatecznych środków do życia i że dochodzenia te uzasadniły potrzebę wsparcia.

4) Natomiast dowód, że osoba, której udzielono wsparcia, nie potrzebowała go ze względu na swoje ogólne położenie majątkowe, — winna przeprowadzić ta gmina (względnie powiatowy związek komunalny), która odmawia zwrotu udzielonego wsparcia na tej zasadzie, że ono ze względu na posiadany przez proszącego majątek poza okręgiem gminy wsparcia nie było w czasie jego udzielenia koniecznym.

5) Przeprowadzenie takiego dowodu uwalnia gminę (powiatowy związek komunalny), od której zażądano zwrotu, od jego skutecznego. Gmina, która udzieliła wsparcia, może w takim razie dochodzić jego zwrotu jedynie przeciw osobie, która otrzymała wsparcie, względnie przeciw osobom, wspomnianym w par. 2 cytowanego rozporządzenia poz. 212.

6) Poza tym wypadkiem roszczenie gminy, która udzieliła wsparcia, o ile wykaże okoliczności wyżej pod 2) wymienione, nie może być skutecznie zaprzeczone. W szczególności nie może roszczeniu temu szkodzić fakt, że gmina udzielająca wsparcia nie zwróciła się uprzednio o opinie lub upoważnienie do gminy, od której domaga się zwrotu. Nie może mu też szkodzić stan majątkowy osoby wspartej, powstały już po udzieleniu wsparcia, choćby on był reprezentowany w tym okręgu gminy, która udzieliła wsparcia.

7) W razie zachodzących warunków zwrotu udzielonego wsparcia, — przysługuje gminie (wzgl. powiatowemu związkowi komunalnemu), która go skutecznie, jedynie regres do osób, wspomnianych w par. 2 rozporządzenia poz. 212.

II. Pod względem formalnym.

Do wydawania orzeczeń co do obowiązków ponoszenia kosztów wsparć udzielonych na zasadzie cytowanych przepisów okupacyjnych, powołane są w drodze instancji:

1) jeżeli roszczenie o zwrot skierowane jest przeciwko gminie, — Starostwo, w obrębie którego ta gmina leży.

2) jeżeli roszczenie o zwrot skierowane jest przeciw powiatowemu związkowi komunalnemu — Województwo, w obrębie którego związek jest położony.

W razie skierowania pretensji przeciwko Magistratowi m. st. Warszawy, — orzeczenie wydaje w jedynej instancji Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Niniejszy okólnik zechcą PP. Wojewodowie podać do wiadomości wszystkich, na obszarze b. niem. jener. gubernatorstwa warszawskiego położonych Starostw i Magistratów miast, stanowiących samodzielne powiaty.

Warszawa, dn. 3 stycznia 1921 r.

Nr. AK.-1752/1.

Minister

(—) Skulski w. r.

7.

Okólnik 461 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie zaliczenia czasu służby samorządowej polskiej do wystługi lat.

Ustawa z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. poz. 429), przyznając urzędnikom i niższym funkcjonariuszom państwowym dodatek za wystługę lat, zezwala na zaliczenie przez ustanowione komisje weryfikacyjne do tejże wystługi lat służby państwowej i samorządowej w państwach obcych, oraz czasu pracy zawodowej.

Zdarzają się jednak wypadki żądania zaliczenia czasu służby samorządowej polskiej i tu powstała wątpliwość czy służba taka podlega zaliczeniu do wystługi lat i czy kompetentna do zaliczenia czasu takiej służby jest władza przełożona funkcjonariusza, czy też właściwa komisja weryfikacyjna.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu się z Prezydium Rady Ministrów niniejszem wyjaśnia, iż wobec wyraźnych postanowień ustawy o zaliczeniu służby samorządowej w państwach obcych i wobec tego, że niemożliwym jest przypuścić, aby intencją tejże ustawy było gorsze traktowanie służby samorządowej polskiej od służby samorządowej w państwach obcych, — nie może ulegać wątpliwości, że służba samorządowa polska winna być zaliczona do wystługi lat.

Skoro jednak władza, wymierzająca uposażenie funkcjonariusza, powołana jest do przyznawania i asygnowania dodatku za wystługę lat tylko za czas służby państwowej polskiej (art. 4 Ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. i art. 10 Rozp. R. M. z dnia 5 sierpnia 1920 r.) to zaliczenie jakiegokolwiek Innej służby, czy pracy, a więc i służby samorządowej polskiej, dokonane być może wyłącznie przez komisje weryfikacyjne.

Warszawa, dn. 18. lutego 1921 r.

Nr. OP. 5581/14.

Minister:

— w. z. (—) Dunikowski w. r.

B.

W sprawach weterynaryjnych

8.

Komunikat Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie świadectw pochodzenia zwierzecego (paszportów).

Warszawa, dn. 11 grudnia 1920 r.

Sekcja Weterynarii

Nr. 5774/ S.W.

Do Pana Wojewody
w Białymstoku,

Pomimo rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych w przedmiocie walki z zarazą płucną bydła rogatego z dnia 2 czerwca 1920 r. (Dz. Ustaw Rzeczyp Polskiej Nr. 49 poz. 302), okólnika z dnia 23 czerwca 1920 r. Nr. 156, oraz pism Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z daty 12 października 1920 r. r. Nr. 4686/V W. P., oraz z dnia 23 października r. b. Nr. 4971/V W. P. i wreszcie z dnia 25 listopada r. b. Nr. 5957/V W. P., w dalszym ciągu, co podkreślam z całym naciskiem, przybywają do Warszawy transporty bydła, [zaopatrzone przedawnionymi nie-raz o 1/2 roku i więcej świadectwami pochodzenia (paszportami).

Nadto świadectwa te są sporządzone najczęściej według rozmaitych wzorów, dowolnie pomyślanych przez każdą poszczególną gminę i tak dalece nie odpowiadające celowi, że w razie ujawnienia wśród przybyłego transportu choroby zakaźnej zwierzęcej, wykluczoną zostaje możliwość wykrycia miejsca pochodzenia zwierząt, a tym samym wykrycia we właściwym czasie ogniska zarazy.

Wobec tego, że, jak to już wspomniałem, bezzwłoczne uregulowanie sprawy świadectw zwierzezych (paszportów) stanowi niezbędny warunek skutecznego zwalczania chorób zaraźliwych zwierzezych wogóle, a w szczególności zarazy księgosuszowej, proszę Pana Wojewodę, aby zechciał dolożyć wszelkich starań i dopilnować podległe Mu organa, by pod ich osobistą odpowiedzialnością raz wreszcie powyższa sprawa została należycie uregulowana.

W tym celu, zechce Pan Wojewoda już obecnie wydać stosowne zarządzenia, aby właściwe urzędy i władze nie wydawały żadnych pozwoleń na transporty zwierząt domowych o ile te ostatnie nie będą zaopatrywane ustanowionymi świadectwami pochodzenia (paszportami).

Minister
(podpis nieczytelny)

9.

Komunikat Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie o zaraźliwych chorobach zwierzezych.

Warszawa, dn. 25 stycznia 1921 r.

Nr. 176 /W/ P.

Do Pana Wojewody

w Białymstoku.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych po

zasiągnięciu opinii Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej w Poznaniu, Departamentu Weterynarii Namiestnictwa we Lwowie, oraz uwzględniając stosunki panujące w byłym zaborze rosyjskim zarządza w sprawie informacyjnych wykazów o zaraźliwych chorobach zwierzezych co następuje:

Wykazy zaraźliwych chorób zwierzezych sporządzać mają w przyszłości referenci weterynaryjni pierwszej instancji władz administracyjnych (starostw) 1, 10 i 20 każdego miesiąca na ustanowionych przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych drukach i przedkładać je ze swolmi tylko podolsami wprost Wojewódzkiemu Inspektorowi Weterynaryjnemu (Departamentowi Weterynaryjnemu Namiestnictwa). Z nadesłanych wykazów Inspektor Weterynaryjny Województwa (Departament Weterynarii Namiestnictwa) sporządza na takim samym druku ogólny wykaz z całego Województwa (w Małopolsce z całego kraju) i przedkłada go Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych w nieprzekraczalnym terminie 5, 15 i 25 każdego miesiąca, a nadto odpis tego wykazu przesyła bezzwłocznie wszystkim starostwom i ogłasza go w Wojewódzkim urzędowym dzienniku. Z nadesłanych przez Województwa wykazów Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych układa ogólny wykaz z całego kraju, ogłasza go w Monitorze Polskim, a odpis przesyła państwowemu ościennemu. W przyszłości, gdy potanieje papier i zmniejszą się koszty druków Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych oprócz ogłoszenia wykazu w Monitorze, rozsyłać będzie odbitki jego do wszystkich Województw i Starostw w takiej ilości, żeby niemi obdzielić mogły wszystkie gminy.

Równocześnie znosi się wszystkie obowiązujące dotychczas wykazy chorób zaraźliwych (miesięczne-kartkowe) z wyjątkiem wykazów księgosuszowych zarządzonych przez Naczelnego Komisarza do walki z księgosuszem, które nadal przedkładać należy w wyznaczonych terminach.

Potrzebną ilość druków dla Województw (Namiestnictwa) i Starostw przesyła się. Dalsze zapotrzebowania należy uskutecznić dość wcześnie w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych prosi Pana Wojewodę (Delegata Rządu), aby zechciał natychmiast rozesać Starostwom odpowiednią ilość druków na dziesięciodniowe wykazy i wydać stosowne zarządzenia co do ich przedkładania.

Dyrektor Departamentu:

Dr. Dalkiewicz.

Białystok, dnia 9 Lutego 1921 roku.

Województwo Białostockie

L. 16/27.

Do PP. Starostów i Prezydentów wydzielonych miast.

Przesyła się do ścisłego wykonania z zaznaczeniem, że wymienione w zarządzeniu wykazy dziesięciodniowe winny być przedkładane Województwu najdalej 2, 11 i 21 każdego miesiąca; potrzebne druki przesyłam,

Wojewoda

(—) *Popielawski wr.*

10.

Komunikat Wojewody w sprawie walki z zarazą płucną u bydła rogatego.

Białystok, dn. 6 lutego 1921 r.

№ 138/24 R. W.

Do

PP, Starostów i Prezydentów wydzielonych miast.

Okólnikiem z dn. 19 października 1920 r. L 862/3. przy którym było rozesłane rozporządzenie tymczasowe p. Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie walki z zarazą płucną bydła rogatego oraz okólnik Nr. 156, polecałem Panom Starostom (Prezydentom) wprowadzić w życie powyższe rozporządzenie p. Ministra i zaprowadzić rejestrację i paszporty na bydło rogate, podług systemu wskazanego w okólniku № 156.

Jak wiadomo Województwu, rozporządzenie powyższe, mające na celu doniosłość sprawy nie we wszystkich powiatach tutejszego Województwa weszło w życie, a i w tych powiatach, gdzie system walki z zarazą płucną został wprowadzony, to jednak nie w całej swej rozciągłości, jak tego wymaga sprawa. Dlatego jeszcze raz polecam Panom Starostom i Prezydentom wydzielonych miast, aby zechcieli, pod osobistą swoją odpowiedzialnością, dołożyć wszelkich starań, aby postanowienia, dotyczące się zwalczania zarazy płucnej w całej swej rozciągłości w jak najkrótszym czasie były wykonane.

W szczególności zwracam uwagę P. P. Starostów [Prezydentów] aby jak najrychlej zarządzili doprowadzenie do wymaganego porządku grzebówisk dla zakopywania padłych zwierząt, targowic zwierzęcych w miejscach, gdzie odbywają się targi, tudzież zaprowadzili ścisły nadzór nad obrotem bydła rogatego przez legitymowanie świadectwami pochodzenia (paszportami). O wydanych przez Pana Starostę (Prezydenta) zarządzeniach ilości potrzebnych paszportów na bydło, donieście Pan Województwu w terminie 7-10 dniowym.

Wojewoda:

Popielawski wr.

C.

W sprawach przemysłowych.

11.

Komunikat Ministerstwa Przemysłu i Handlu w sprawach melasy dla celów przemysłowych.

Warszawa, dn. 22 lutego 1921 r.

Nr. 3a-29188

Sekcja Przemysłowa

Do Województwa

w Białymstoku.

Do Ministerstwa Przemysłu i Handlu wpływają liczne podania o przydział melasy dla różnych celów przemysłowych, jak do wyrobu fruktozy, różnych preparatów apreterskich, farby drukarskiej, smary do osi, czernidła do obuwia i t. p. Podania są zaopatrzone w zaświadczenia władz przemysłowych administracyjnych lub samorządowych, które z reguły potwierdzają całkowite zapotrzebowanie petenta. Wobec tego Ministerstwo nie może zasadniczo odmawiać przydziału nawet w

tych wypadkach, kiedy zapotrzebowanie wydaje się mocno przesadzone. Jednocześnie mnożą się odkrycia potajemnych gorzelni, pędzonych właśnie na melasie. Zachodzi obawa, że melasa dostaje się do potajemnych gorzelni między innymi także od mniej sumiennych, zwłaszcza małych „zakładów” przemysłowych, liczących po kilku robotników, a otrzymujących przydział na zasadzie formalnych zaświadczeń władz lokalnych. Ze względu na interes Skarbu, jak również na szczupły kontyngent melasy, którym Ministerstwo do celów przemysłowych rozporządza, jest pożądana wielka oględność przy wydawaniu zaświadczeń na pobór melasy. Jedynie tylko zaświadczenia wydane na podstawie sprawdzenia danych w ksiązkach patentów, wykazujących wysokość produkcji zakładu, co powinno być w tekście poświadczenia wyraźnie wymienione, będą mogły być na przyszłość przez Ministerstwo uwzględniane.

Zgodnie z tym Ministerstwo zaprzestanie od 1-go marca r. b. przydziału melasy na podstawie dotychczas wydanych zaświadczeń i będzie żądać od interesantów przedstawienia nowych, wydanych w myśl niniejszego okólnika.

Za Ministra

(podpis nieczytelny)

V.

Okólniki i komunikaty innych Ministerstw.

12.

Rozkaz Ministerstwa Spraw Wojskowych w sprawie zamiany klaczy wojskowych na wałachy. (Dziennik Rozkazów №3 dnia 18 stycznia 1921r.)

Polecam wszystkim dowódcom samodzielnych jednostek wojskowych, aby w razie zwracania się do nich osób pragnących zamienić klacze wojskowe na zupełnie odpowiednie do służby wałachy, wymiany takie przeprowadzili.

Wartość zamienionych koni protokółarnie stwierdzić winna wyznaczona komisja w składzie 2 oficerów i lekarza weterynaryj. Odpisy protokołów przysyłać należy do Dep. W. M.-S. Wojsk.

Za zgodność odpisu:

Pułk. *Chodźko*

Szef Wydziału IV. Sztabu

13.

Komunikat Ministerstwa Spraw Wojskowych w sprawie niestosowania się osób wojskowych do przepisów w przedmiocie zwalczania księgosuszu.

Ministerstwo Warszawa, dn. 25 stycznia. 1921 r. Spraw Wojskowych.

Oddz. 1 Sekcja Mob. Org.

№ 804/Org.

Do D-cy O. Gen. Lublin.

Załączone doniesienia wskazują, że przepisy zmierzające do zwalczania księgosuszu przez wojskowych są stale ignorowane, przyczem z ich strony utrudnia się wykonywanie lekarzom ich powinności.

Zwracam uwagę, że niestosowanie się do obowiązujących w tej mierze rozporządzeń, pozatem, że powoduje rozszerzanie się tej groźnej epidemji i uniemożliwia jej zlokalizowanie i wytępienie, stanowi przestępstwo wynikające z niewykonywania rozkazów M. S. Wojsk. czego nie zezwolę telerować.

Załączone odpisy doniesień przesyłam celem wdrożenia dochodzeń, oraz pociągnięcia winnych do surowej odpowiedzialności sądowej.

Wykonanie rozkazu jak również rezultat dochodzeń zamelduje Okręg Gen. Lublin Ministerstwu S. Wojs. Od. I Sek. Mob. Org. najdalej do dnia 15 lutego b. r.

Minister Spraw Wojskowych

Sosnkowski.

Generał Porucznik.

Warszawa dn. 26. stycznia 1921 r.

Ministerstwo Spraw Wojskowych.

Sztab, Oddział I

Nr 804/ Org.

Do Ministerstwa Rolnictwa.

W związku z tamt, Nr.Nr. 228, 231 232 i 234 do wiadomości. Równocześnie uprasza się we wszystkich wypadkach popełnienia nadużyć wzgl. przekraczania rozporządzeń przeciwksięgosuszowych przez osoby wojskowe, zwracać się prócz do MSWojsk. także wprost do odnośnych D-ców. O. Gen. a to celem umożliwienia szybkiego usunięcia zła i wymierzenia kary.

Minister Spraw Wojskowych

Sosnkowski.

Generał Porucznik.

Warszawa dn. 7 lutego 1921 r. 65.

Ministerstwo Rolnictwa
i Dóbr Państwowych.

Naczelnny Komisarz do
walki z księgosuszem

Nr. 539 W. N. K.

Do Województwa

w Białymstoku

Przesyła się w odpisie do wiadomości i zastosowania.

Naczelnny Komisarz

w. z.

Żaniewski.

lek. wet. ppulk.

Białystok, dn. 16 lutego 1921 r.

Województwo Białostockie

Nr. 1012/5.-R. W.

Do

Panów Lekarzy weterynarii,
delegowanych do walki z księgosuszem.

Przesyła się w odpisie do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda:

Popielawski wr.

VI.

Obwieszczenia Władz i Urzędów.

14.

*Komisariat Policji Kolejowej w Białymstoku
ogłasza:*

- 1) Jest do odebrania książka „Brewiarz” i 2 karty osobowe na imię księdza Włodzimierza Będowskiego znalezione w pociągu Nr 713, idącym z Białegostoku w stronę Łap w dniu 17 stycznia r. b.
- 2) Jest do odebrania chustka letnia, duża w brązowe i popielate kraty, znaleziona na stacji Białystok dnia 5 lutego b. r.
- 3) Jest do odebrania bagaż znaleziony w pociągu Nr 713 idącym z Warszawy do Białegostoku w dniu 26 lutego b. r., a zawierający: 4 worki próżne, 1 slennik, 1 kostjum damski jasny z naszyciem, 1 parę kamaszy starych, kawałek płótna ciemnego, koszyk ręczny, w którym znajdowało się pudełko z kołnierzykiem męskim białym i inne rzeczy drobne.

VII.

Wykaz ważniejszych ustaw, rozporządzeń i okólników ogłoszonych:

15.

**W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej
Polskiej.**

Nr 12 z 1 lutego 1921 r.

65. Rozporządzenie Rady Ministrów z 13 stycznia 1921 r. o utworzeniu służby bezpieczeństwa na wschodniej granicy Rzeczypospolitej.

69. Rozporządzenie Ministra Apropowizacji z 25 stycznia 1921 r. w sprawie przewozu żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu, fasoli, gryki, prosa, peluszek, soczewicy, kukurydzy i przetworów z tych ziemiopłodów w obrocie pozakontyngentowym.

Nr 13 z 8 lutego 1921 r.

71. Ustawa z 20 stycznia 1921 r. o organizacji giełd w Polsce.

72. Ustawa z 21 stycznia 1921 r. w sprawie pomocy państwowej na odbudowę gospodarstw.

79. Rozporządzenie z 31 stycznia 1921 r. uchylające ostatnie podwyższenie taksy przemiałowej.

Nr 14 z 15 lutego 1921 r.

82. Rozporządzenie z 17 stycznia 1921 r. w przedmiocie statystyki cen artykułów pierwszej potrzeby.

83. Rozporządzenie z 29 stycznia 1921 r. w przedmiocie pozwoleń na przedsiębiorstwa przewozowe.

86. Rozporządzenie wykonawcze z 24 stycznia 1921 r. ze zmianą postanowień o jednorazowej daninie na potrzeby wojska.

Nr 16 z 19 lutego 1921 r.

93. Ustawa z 4 lutego 1921 r. o stosunkach politycznych na ziemiach wschodnich nowo przy-

łączonych .

№ 18 z 24 lutego 1921 r.

102. Rozporządzenie względem zawieszenia postępowania cywilnego sądowego dla wojskowych.

104. Rozporządzenie względem ograniczenia obrotów w zagranicznej walucie.

106.

№ 19 z 26 lutego 1921 r.

110. Rozporządzenie przedłużające termin eksmisji małorolnych dzierżawców na ziemiach wschodnich.

16.

w Monitorze Polskim.

№ 4. z 7 stycznia 1921 r.

Rozporządzenie z 5 stycznia 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Zakładu Aproprowiacji Sanitarnej.

№ 5. z 8 stycznia 1921 r.

Rozporządzenie z 17 stycznia 1921 r. w przedmiocie rejestracji szkód wyrządzonych w niewoli niemieckiej jeńcom Polakom.

№ 24. z 31 stycznia 1921 r.

Rozporządzenie z 28 lipca 1920 r. w sprawie ustalenia szkód na zdrowiu i życiu, wyrządzonych osobom cywilnym przez wydarzenia wojenne.

№ 30 z 8 lutego 1921 r.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wojskowych z 20 stycznia 1921 r. o pozbawieniu obywatelstwa niezgłaszających się do służby wojskowej.

№ 42 z 22 lutego 1921 r.

Rozporządzenie w sprawie nadzoru nad kasami chorych.

№ 43 z 23 lutego 1921 r.

Rozporządzenie Wojewody Białostockiego z 8 lutego 1921 r. w przedmiocie maksymalnych odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz państwowych.

№ 47 z 23 lutego 1921 r.

Rozporządzenie z Instrukcją dla Wojewódzkich Okręgowych Dyrekcji Robót Publicznych.

17.

**W Dzienniku Urzędowym
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.**

1. Okólnik (394) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie stosowania przez sejmiki po-

wiatowe art. 22 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej z dn. 4 lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 13 poz. 141).

2. Okólnik (395) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie interpretacji postanowień art. 4 i 19 Ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszy państwowych.

3. Okólnik (396) Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie paszportów zagranicznych, dostarczenia blankietów.

4. Okólnik (387) Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przekroczenia przepisów Ustawy z dn. 23 grudnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych.

5. Okólnik (398) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zarządzeń w celu zaliczenia pracowników administracji gminnej pod względem płac do kategorii urzędników państwowych, poczynając od kategorii VII do XI włącznie.

6. Okólnik (400) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawach o przekroczenie Ustawy z dn. 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych.

7. Okólnik (401) Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie zapobieżenia wyjazdom urzędników I i II instancji.

8. Okólnik (402) Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zarządzeń w celu wyjaśnienia gminom zakresu ich obowiązku w sprawie opału dla szkół i nauczycieli.

9. Okólnik (403) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie niestawiania przeszkód w zawiązaniu stowarz. chrześcijańskich rzemieślników.

10. Okólnik (404) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie definitywnych nominacji i starszeństwa.

11. Okólnik (406) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie przewodniczenia w komisjach kwalifikacyjnych.

12. Okólnik (410) Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie opieki nad obywatelami estońskimi.

13. Okólnik (411) Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie trybu urzędowania w sprawach dotyczących Województw wschodnich (okrąg adm. Nowogrodzki, Poleski i Wołyński) do chwili faktycznego zorganizowania urzędów Wojewódzkich.

T R E Ś Ć:

Od Redakcji.

I. Przepisy organizacyjne. 1.

II. Stan służbowy. 2.

III. Rozporządzenie Wojewody. 3.

IV. Okólniki Wojewody i Ministerstw zespolonych w Urzędzie Wojewódzkim w sprawach:

A. Ogólno-administracyjnych i samorządowych:

4. 5. 6. 7.

B. Weterynaryjnych: 8. 9. 10.

C. Przemysłowych: 11.

V. Okólniki i Komunikaty innych Ministerstw. 12, 13

VI. Obwieszczenia Władz i Urzędów: 15.

VII Wykaz ważniejszych ustaw, rozporządzeń i okólników: 15. 16. 17.